№ 1. Warszawa, dnia 4 stycznia 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Opłaty stemplowe.

1.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 7 grudnia 1925 r.

w sprawie wycofania z obiegu znaczków stemplowych wartości 1 złoty.

Z dniem 20 grudnia 1925 r. wycofuje się z obiegu znaczki stemplowae, wartości 1 złoty.

Użycie tych znaczków po dniu, wyżej wskazanym, będzie uważane za niedopełnienie ustawowego obowiązku uiszczenia opłat (należytości) stemplowych i pociągnie za sobą dla płatnika następstwa, przewidziane w odnośnych przepisach o opłatach (należytościach) stemplowych.

Odrębne obwieszczenie poda termin, oraz warunki wymiany wycofanych z obiegu znaczków stemplowych 1-złotowych na znaczki tej samej wartości nowej emisji.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

Monopol Spirytusowy.

2.

OKÓLNIK Nr. 74/VII. D.P.M.S.

w sprawie zgłoszeń zapasów spirytusu.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV. i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Powołując się na rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 sierpnia r. b., oraz na okólnik D. P. M. S. z dnia 29.VIII r. b.. L. XXV—6480/II w przedmiocie dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu na dz. 1 września r. b., Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uprasza o przesłanie otrzymanych przez Izbę, w trybie przewidzianym w § 4 powołanego na wstępie rozporządzenia, zgłoszeń przedsiębiorstw, oraz sklepów hurtowych do Wydziału VII D. P. M. S. bieżąco, w miarę tego jak będą napływały do Izby z Urzędów Kontroli Skarbowej.

Ewentualne decyzje Izby Skarbowej o prolongowaniu, stosownie do § 5 rozporządzenia, należności z tytułu omawianej opłaty, uprasza się odnotowywać na odnośnych zgłoszeniach.

Pozatem D. P. M. S. zaznacza, że za wykonaniem przepisów § 3 i 4 wymienionego rozporządzenia przez odnośne przedsiębiorstwa, oraz składy hurtowe śledzą Organa Skarbowe; również Organa Skarbowe wykonywują egzekutywę w § 6 tegoż rozporządznia. Dyrekcja P. M. S. wykonywać będzie li-tylko kontrolę wpłat na podstawie wspomnianych wyżej zgłoszeń, nadsyłanych jej przez Izby Skarbowe.

Warszawa, dnia 21 września 1925 r.

Dyrektor::
(—) *Dr. Podkomorski.*

3.

OKÓLNIK Nr. 75/II. D.P.M.S.

w sprawie dostaw siprytusu skażonego dla rozlewni.

Do Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Urzędów Akcyz i Monopolów, Rektyfikacji, oraz Oddziałów D. P. M. S.

Wobec tego, że nie wszystkim rozlewniom spirytusu skażonego może być przydzielany spirytus ze skażalni, położonych najbliżej siedziby rozlewni, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wyrównywać będzie rozlewniom wykładane koszty dalszego przewozu kolejowego.

Bonifikaty te obejmować będą koszt przewozu kolejowego spirytusu oraz naczyń, niezbędnych do załadowania tego spirytusu i będą przyznawane tym rozlewniom, które sprowadzają jednorazowo nie mniej, niż pięć beczek spirytusu skażonego, czyli około 3.000 litrów.

Obliczanie bonifikat powyższych dokonywane będzie:

a) od transportów, uskutecznionych od dnia 1 września r. b.,

b) na podstawie przedłożonych listów przewozowych, po sprawdzeniu prawidłowości pobranych przez kolej kosztów przewozowych i potrąceniu ewentualnych kosztów przestoju ładunków (osiowego).

Ponadto — celem dalszego ułatwienia w nabywaniu spirytusu skażonego rozlewniom, sprowadzającym spirytus jednorazowo w ilości pełnej cysterny (około 10.000 litrów) — D. P. M. S. będzie w miarę możności wypożyczała potrzebne cysterny bezpłatnie, jakoteż może udzielać kredytów, płatnych w terminie, nieprzekraczającym cztery tygodnie od daty odbioru transportu wzgl. nadejścia ładunku na stację odbiorczą.

Kredyty muszą być zabezpieczone hipotecznie lub listem gwarancyjnym odpowiedniej instytucji bankowej.

Przepisy niniejszego okólnika będą stosowane jedynie do odpraw spirytusu do rozlewni dokonywanych na zlecenie D.P.M.S., Wydział III.

Warszawa, dnia 21 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

4.

OKÓLNIK Nr. 76/II. D.P.M.S.

w sprawie cen spirytusu do celów domowo - leczniczych i dopłaty za spirytus rozlany do butelek.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Urzędów Akcyz i Monopolów Państwowych i Oddziałów D. P. M. S.

W związku z poruszoną przez niektóre Izby Skarbowe sprawę kalkulacji ceny spirytusu 100% do celów domowo - leczniczych, oraz dopłaty do litra 100% spirytusu monopolowego rozlanego do butelek, według rozporządzeń P. Ministra Skarbu: z dnia 28 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, pz. 615) oraz z dnia 29 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 628), wyjaśnia się co następuje:

a) Cena litra spirytusu 100% do celów domowo - leczniczych do naczyń odbiorców oparta jest na cenie detalicznej wódek czystych, z potrąceniem wartości butelki (15 gr.), po przeliczeniu na spirytus 100%.

PRZYKŁAD: Cena 1 litra wódki o mocy 40%, z potrąceniem 15 gr. za butelkę równa się zł. 3,09, co po przeliczeniu na spirytus 100% daje zł. 3,09 x 2,5 = zł 7,72,5 w zaokrągleniu 7,73.

b) Dopłata 25 gr. za litr spirytusu 100%, przeznaczonego do celów domowo - leczniczych, obliczona jest na postawie różnicy między ceną hurtową 1 litra 95% spirytusu, ustaloną w obecnie obowiązującem rozporządzeniu z dnia 28 sierpnia 1925 r., a poprzednią ceną hurtową 1 litra 95% spirytusu, ustaloną w rozporządzeniu

z dnia 2 marca 1925 r. po przeliczeniu na spirytus 100%.

PRZYKŁAD: Obecna cena hurtowa 1 litra spirytusu 95% — zł. 6,95, cena poprzednia zł. 6,71, różnica 24 gr., co po przeliczeniu na spirytus 100% stanowi 25,2 gr.—w zaokrągleniu zaś 25 gr.

Warszawa, dnia 26 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

5.

OKÓLNIK Nr. 78/II. D.P.M.S.

w sprawie dostaw spirytusu skażonego dla rozlewni.

Do Wszystkich Izb Skarbowych. Wydział IV. i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego. Urzędów Akcyz i Monopolów, Rektyfikacji oraz Oddziałów D. P. M. S.

Ze względu na przeprowadzoną obecnie reorganizację w dziale dotyczącym skażania spirytusu oraz dostaw denaturatu do rozlewni. Dyrekcja P. M. S. załacza poniżej wyłuszczone wyjaśnienia, uzupełniające treść okólnika Nr. 75/II z dnia 21 września r. b.

1) Rozlewnie mogą nabywać spirytus skażony bezpośrednio w Dyrekcji P. M. S. przyczem zamówienia sporządzone na formularzu Nr. 7 D. 1. winny być przesyłane do D. P. M. S. w Warszawie, a na terenie działania Izby Skarbowej Lwowskiej — do biura sprzedaży we Lwowie.

2) Jeśli ilość zamówionego spirytusu w Warszawie lub we Lwowie będzie mniejszą od pięciu beczek, to koszty przewozu kolejowego obciążają nabywcę: przy ilościach zaś od pięciu beczek wzwyż, koszty kolejowego przewozu spirytusu jak również próżnych naczyń do tegoż spirytusu ponosi D. P. M. S.

3) Należności od kupna bezpośrednio w D. P. M. S., rozlewniom przysługuje w dalszym ciągu prawo nabywania denaturatu w miejscach komisowej sprzedaży, wyznaczonych przez D. P. M. S. i posiadających prawo skażania spirytusu, lecz w tym wypadku D. P. M. S. kosztów przewozu nabytego spirytusu nie zwraca.

4) Jednocześnie uzupełnia się ustęp ostatni okólnika D. P. M. S. Nr. 75/II z dnia 21 września r. b. następującym dodatkiem: „**lub biura sprzedaży we Lwowie**".

5) Oddziały D. P. M. S. zechcą zawiadomić o powyższem rozlewnie spirytusu skażonego z dołączeniem jednocześnie treści okólnika Nr. 75/II.

Warszawa, dnia 26 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

6.

OKÓLNIK Nr. 79/II. D.P.M.S.

w sprawie skażania spirytusu do wyrobu pachnideł.

Do Wszystkich Izb Skarbowych. Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego. Oddziałów D. P. M. S. Wszystkich Urzędów Akcyz i Monopolów, oraz do Wszystkich Miejsc Komisowej Sprzedaży Spirytusu.

Uzupełniając okólnik Nr. 65/II z dnia 12 sierpnia 1925 r.. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego niniejszem zawiadamia, iż na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września, r. b. L. 15130/25/W.A.. zezwala się, **czasowo**, odstąpić od skażania spirytusu dla perfumerji środkami, wskazanymi w okólniku Nr. 65/II i stosować, aż do odwołania, dotychczasowy tryb postępowania przy skażaniu, a mianowicie domieszki do spirytusu odpowiednich esencji w obecności dwóch przedstawicieli Kontroli Skarbowej. Jeśli skażanie odbywa się nie w miejscu poboru spirytusu, lecz w fabryce, to czysty spirytus należy trzymać pod zamknięciem urzędowym.

Powyższe rozporządzenie dotyczy tylko **p. b.** okólnika Nr. 65/II.

Warszawa, dnia 1 października 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

7.

OKÓLNIK Nr. 80/VII. D. P. M. S.

w sprawie wprowadzenia w życie „Tymczasowych przepisów o kasowości i rachunkowości obrotów pieniężnych dla przedsiębiorstw i agend Państwowego Monopolu Spirytusowego".

Do Oddziałów D. P. M. S., Wytwórni, Hurtowni, Sklepów detalicznych, Biura Sprzedaży we Lwowie, Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu, Państwowej Rektyfikacji Spirytusu i Wytwórni Wódek Nr. 5 w Starogardzie, oraz do wszystkich Wydziałów IV Izb Skarbowych i Urzędów Akcyz i Monopoli.

1. Tymczasowe przepisy o kasowości i rachunkowości obrotów pieniężnych dla przedsiębiorstw i agend P. M. S., wchodzą w życie z dniem 15 października r. b. i od tego czasu mają zastosowanie w całej rozciągłości, aż do odwołania.

2. Zgodnie z § 7 powołanych przepisów otwarte zostały w P. K. O. poniższe konta „przelewowe":

Nr. 30402 dla Państw. Wytw. Wódek Nr. 2 w Kowlu,

Nr. 30403 dla Państw. Wytw. Wódek Nr. 3 w Sieradzu,

Nr. 30404 dla Państw. Wytw. Wódek Nr. 4 w Poznaniu,

Nr. 30405 dla Państw. Rektyfikacji Spirytusu i Wytwórni wódek Nr. 5 w Starogardzie,

Nr. 30420 dla Biura Sprzedaży D. P. M. S. we Lwowie,

Nr. 30421 dla Państw. Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu.

Istniejące konto w P. K. O. Nr. 30384 — Państw. Wytwórni wódek Nr. 1 Warszawa-Praga, zgodnie z § 1 niniejszego okólnika od dn. 15 października r. b., podlegać będzie odnośnym przepisom o kontach „przelewowych" i służyć będzie, jak dotychczas dla wpłat wpływów kasowych Wytwórni, oraz wpłat należności monopolowych przez odbiorców Wytwórni.

3. Odnośnie otwarcia w myśl § 8 tychże przepisów rachunku „bieżącego", poszczególne przedsiębiorstwa i agendy winny wystąpić do Dyrekcji z odpowiednim wnioskiem. Rachunki bieżące zasadniczo otwierane będą w Centrali i Oddziałach Banków: Polskiego, lub Gospodarstwa Krajowego.

4. Ustalone Tymczasowemi przepisami o kasowości wzory blankietów nadawczych P. K. O. winny być używane w następujących wypadkach:

a) wzory Nr. 1 i 2 (z opaskami czerwonemi i niebieskiemi) przy wpłatach na konto D. P. M. S. Nr. 30500 sum z komisowej sprzedaży zgodnie z okólnikiem Nr. 24/VII z dn. 25.II. 1925 r.

b) wzór Nr. 3. przy wpłatach na konta odnośnych przedsiębiorstw i agend wyłącznie przez bezpośrednich odbiorców tychże, oraz przy uiszczaniu własnych wpływów kasowych.

c) wzór Nr. 4 przy wpłatach na konta odnośnych przedsiębiorstw i agend przez odbiorców danej Hurtowni. Własne wpływy kasowe Hurtownia wpłaca na konta Wytwórni w P. K. O. za pomocą blankietu nadawczego tegoż wzoru.

Blankiety nadawcze Nr. 3 (koloru białego) i Nr. 4 (koloru żółtego) rozróżniają się kolorami i uwagą zamieszczona na wzorze Nr. 4, że „wpłatę uskuteczniono na rachunek Hurtowni N. . . . w . . . . ".

Na blankietach nadawczych wzoru Nr. 4 winny być, przed wydaniem tychże do użycia, wpisane przez Hurtownię własny Nr. i miejscowość.

5. Wydrukowana na blankietach P. K. O. (wzory Nr. 3 i 4) ukośna ramka służyć ma do wstępnego cyfrowania blankietów zgodnie z § 22 Tymczasowych przepisów. W ramce tej wypisany winien być Nr. odnośnej kontrolki i położony podpis księgowego lub jego zastępcy.

6 Poszczególne przedsiębiorstwa i agendy P. M. S. winny niezwłocznie, po otrzymaniu niniejszego, wystosować do swych odbiorców okólnik, w myśl § 5 Tymczasowych przepisów, w którym należy podać odnośne wymogi tych przepisów, oraz pouczenie, co do użycia blankietów nadawczych P. K. O., ustalonych wzorów Nr. 3 i 4.

W ogólności w okólniku należy przewidzieć wszelkie okoliczności, które ułatwiłyby księgowanie, dokonanych przez Odbiorców wpłat, jak to: wpłat przy zamówieniu, spłat pokredytowanych należności i t. d.

Warszawa, dnia 6 października 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

TYMCZASOWE PRZEPISY

o kasowości i rachunkowości obrotów pieniężnych dla przedsiębiorstw i agend Państwowego Monopolu Spirytusowego.

O DOCHODACH.

Dokonywanie wpłat należności monopolowych.

§ 1. Przedsiębiorstwa i agendy Państwowego Monopolu Spirytusowego, jako to: Wytwórnie, Rektyfikacje, Biura Sprzedaży, Hurtownie i Sklepy upoważnione są w zakresie własnego działania do przyjmowania wszelkich wpływów, stanowiących dochód P. M. S.

§ 2. Osoby i firmy zainteresowane mogą wpłacać wszelkie należności monopolowe bądź bezpośrednio do Kas odnośnych przedsiębiorstw i agend D. P. M. S., bądź za pośrednictwem Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Kraj., lub Pocztowej Kasy Oszczędności na właściwy rachunek.

Kasy przedsiębiorstw i agend P. M. S.

§ 3. Kasy przedsiębiorstw i agend P. M. S. przyjmują wszelkie wpłaty li-tylko na podstawie asygnat przychodowych, podpisanych przez Kierownika i Księgowego danego przedsiębiorstwa, lub ich zastępców.

Asygnaty te są dowodami kasowemi.

Na żądanie wpłacającego Kasy obowiązane są wydać odnośne pokwitowanie.

Pokwitowania kasowe nie podlegają opłacie stemplowej.

§ 4. Kasy Wytwórni, Rektyfikacji, Biur Sprzedaży i samodzielnych Hurtowni wpłacają całkowitą sumę wpływów codziennie po zamknięciu Kasy na własny rachunek w P. K. O., lub w wymienionych wyżej Bankach.

§ 5. Ze względu na nieprzystosowanie organizacji Kas przedsiębiorstw i agend P. M. S. do przyjmowania większych sum, zwłaszcza w bilonie, w interesie odbiorców leży, aby większe wpłaty uskuteczniać za pośrednictwem P. K. O., lub wymienionych wyżej Banków.

W tym celu Wytwórnie, Rektyfikacje, Biura Sprzedaży i samodzielne Hurtownie powiadomią okólnikiem zainteresowane osoby i firmy o konieczności dokonywania większych wpłat na odnośne rachunki w wymienionych Bankach, lub P. K. O.

§ 6. Pomieszczenia Kas przedsiębiorstw i agend P. M. S., winny być urządzone w miejscu, dającem najwyższe w danych warunkach bezpieczeństwo przed włamaniem, kradzieżą i pożarem.

Przewiezienie pieniędzy z Kasy do Urzędu Pocztowego, względnie Banku odbywać się winno zawsze pod ochroną uzbrojonych odpowiednio

woźnych (strażników), przytem winny być zachowane wszelkie możliwe środki ostrożności przed napadem lub zgubą.

Przy przewiezieniu większych sum należy korzystać ze środków lokomocji własnych, lub wynajętych (samochoddu, powozu, dorożki).

Rachunki w Bankach.

§ 7. Konta czekowe w P. K. O.. oraz rachunki w wymienionych Bankach będą otwierane dla Wytwórni, Rektyfikacji, Biur Sprzedaży i samodzielnych Hurtowni w miarę potrzeby staraniem Dyrekcji P. M. S.

§ 8. Niniejsze przepisy przewidują dla przedsiębiorstw i agend P. M. S. rachunki dwóch rodzai:

1) „przelewowe" — dla wpłat należności monopolowych, stanowiących dochód P. M. S. Sumami na tych rachunkach dysponuje wyłącznie Dyrekcja.

2) „bieżące" — dla deponowania sum, asygnowanych przez D. P. M. S. na pokrycie bieżących wydatków. Sumami na rachunkach „bieżących" dysponują właściwe przedsiębiorstwa i agendy P. M. S. samodzielnie.

UWAGA: Nazwy rachunków: „przelewowy" i „bieżący" winny być używane-li tylko w sprawozdaniach i korespondencji wewnętrznej z Dyrekcją, wzgl. z przedsiębiorstwami i agendami P. M. S. — na zewnątrz należy podawać numer i tytuł rachunku w pełnem brzmieniu.

Wpłaty do Banków- Polskiego i Gospodarstwa Krajowego.

§ 9. Wpłaty za pośrednictwem Banku Polskiego i Banku Gospod. Krajowego uskutecznia się w sposób ogólnemi przepisami tych Banków przewidziany.

Ponieważ awizy bankowe nie zawierają danych, z jakiego tytułu dokonano wpłaty, przeto osoby wpłacające za pośrednictwem wymienionych banków, obowiązane są równocześnie powiadamiać odnośne przedsiębiorstwa, względnie agendy, o przeznaczeniu wpłaconych sum.

Wpłaty do P. K. O.

§ 10. Należności monopolowe można wpłacać do P. K. O. na zasadzie zwykłych blankietów nadawczych lub ustalonych przez D. P. M. S. (wzory Nr.Nr. 1, 2, 3 i 4).

§ 11. Głównym warunkiem uskutecznienia wpłaty za pośrednictwem P. K. O. jest należyte i dokładne wypełnienie blankietu nadawczego. Blankiet nadawczy winien zawierać następujące dane: kto dokonywa wpłaty, z jakiego tytułu, oraz numer i nazwę właściciela konta.

Wpisanie tych danych na blankiecie nadawczym ustalonego wzoru nie podlega żadnej opłacie pocztowej.

Wszelka inna korespondencja, którą umieścić można na odwrotnej stronie środkowej części blankietu podlega opłacie pocztowej, ustalonej dla kart korespondencyjnych.

§ 12. Blankiety nadawcze można wypełniać atramentem, lub za pomocą maszyny do pisania. Wypełnianie blankietu nadawczego ołówkiem, chociażby atramentowym, jak również wszelkie poprawki i skrobania na blankietach są niedozwolone.

§ 13. W razie dokonania wpłaty do P. K. O. za pomocą czeku przelewowego przez osoby i firmy, posiadające własne konto w P. K. O., obowiązuje je nadto powiadomienie właściciela konta (odnośne przedsiębiorstwa, agendę P. M. S.) o tem, z jakiego tytułu wpłatę dokonano.

§ 14. P. M. S. nie obowiązuje awizowanie wpłacających o zarachowaniu poszczególnych wpłat, dokonanych za pośrednictwem P. K. O.

Przelewy dziennych wpływów przez P. K. O. na rachunek Nr. 30500.

§ 15. W celu scentralizowania wszystkich wpłat, dokonanych w ciągu danego dnia na konta czekowe przedsiębiorstw i agend P. M. S., Poczt. Kasa Oszcz. na mocy generalnego zlecenia D. P. M. S. codziennie będzie przelewać wpływy dzienne na konto D. P. M. S. Nr. 30500.

Sumy, przelane w ten sposób na rachunek D. P. M. S., przedsiębiorstwa i agendy P. M. S. księgować winny na podstawie wyciągów kontowych P. K. O.

Sprawdzanie wyciągów kontowych P. K. O.

§ 16. Wyciągi kontowe P. K. O. wraz z dowodami wpłaty (odcinki blankietów nadawczych) nadsyłane będą przez P. K. O. do odnośnych przedsiębiorstw i agend P. M. S., figurujących jako właściciele konta.

§ 17. Wyciągi P. K. O. winny być przez Wytwórnie, Rektyfikacje, samodzielne Hurtownie, oraz Biura Sprzedaży szczegółowo sprawdzane, a mianowicie:

a) czy wyciąg jest oznaczony właściwym Nr. porządkowym i czy nie brakuje jakiego wyciągu,

b) czy dowody wpłaty są oznaczone właściwym Nr. konta,

c) czy sumy wyciągów są zgodne z dołączonymi dowodami wpłaty,

d) czy sumowanie jest prawidłowe,

e) czy dzienny wpływ został przelany na c-to D. P. M. S. Nr. 30500.

W razie dostrzeżenia niezgodności, należy

natychmiast zwrócić się do P. K. O. z żądaniem wyjaśnienia.

Po sprawdzeniu należy na poszczególnych dowodach wpłaty odnotować numer porządkowy właściwego wyciągu kontowego.

§ 18. Po sprawdzeniu wyciągu kontowego P. K. O. Wytwórnie, Rektyfikacje i Samodzielne Hurtownie niezwłocznie awizują Wydział VII D. P. M. S. o wysokości przelewu za dany dzień na konto D. P. M. S. Nr. 30500.

§ 19. Na podstawie sprawdzonych wyciągów kontowych P. K. O. należy sporządzać dzienne zestawienia wpłat, według nazwisk wpłacających, oraz rachunków Księgi Głównej, na które wpływy winny być zaksięgowane. — Zestawienia te wraz z wyciągami i dowodami wpłat mają służyć jako dokumenty do księgowania.

§ 20. Dzień uiszczenia należności do P. K. O., oznaczony stemplem na potwierdzeniu dla wpłacającego, oraz na dowodzie wpłaty, winien być uwidoczniony w oddzielnej rubryce, zarówno w dziennych zestawieniach, jakoteż księgach pomocniczych.

§ 21. Za wpłaty uskutecznione za pośrednictwem P. K. O., wyjąwszy wypadki przewidziane w § 22 niniejszych przepisów, przedsiębiorstwa i agendy P. M. S. winny uwierzytelniać właściwe rachunki osobowe wpłacających, dopiero po otrzymaniu wyciągu.

Wstępne cyfrowanie blankietów nadawczych P. K. O.

§ 22. O ile wpłata dokonana została za pośrednictwem P. K. O., na zasadzie blankietu nadawczego uprzednio wypełnionego i podpisanego przez odnośne przedsiębiorstwa, lub agendy P. M. S., zezwala się na wykonanie zamówień przed otrzymaniem wyciągu kontowego P. K. O.

W tych wypadkach podstawą do wydania towaru służyć mają potwierdzenia dla wpłacającego, ostemplowane przez Urząd pocztowy, lub P. K. O. i, jak wspomniano wyżej, przed dokonaniem wpłaty zacyfrowane przez odnośne przedsiębiorstwo lub agendę D. P. M. S.

Suma na blankiecie nadawczym winna być wpisana tak, aby wykluczoną była możliwość podrobienia.

Na życzenie odbiorców mogą być poświadczane blankiety nadawcze z góry w kilku egzemplarzach.

§ 23. Osobom i firmom, korzystającym z otwartego kredytu, może być wydawany towar bez obowiązku poświadczenia blankietów nadawczych, przewidzianego w § 22.

W tych wypadkach wpłacający obowiązany zaznaczyć na blankiecie nadawczym, czy wpłata dotyczy spłaty pokredytowanej należności, czy też sprzedaży za gotówkę.

Wpłaty Hurtowni niesamodzielnych.

§ 24. Hurtownie, podległe Wytwórniom, i inne przedsiębiorstwa P. M. S., nie posiadające własnych rachunków przelewowych, uiszczają codziennie całkowitą sumę swych wpływów na rachunek „przelewowy“ macierzystej Wytwórni.

Przy wpłatach do P. K. O. na konto macierzystych Wytwórni z tytułu zamówionego towaru w niesamodzielnych hurtowniach, odbiorcy obowiązani są zaznaczyć na blankietach nadawczych również nazwę hurtowni na rachunek której wpłatę dokonano.

Jako dowód uskutecznienia wpłaty, odbiorca winien złożyć Hurtowni potwierdzenie dla wpłacającego.

§ 25. Niesamodzielne hurtownie przesyłają macierzystym Wytwórniom w 2-ch egzemplarzach dziennie wykazy wpłat własnych i ich odbiorców, uskutecznionych na konta Wytwórni. Wykazy te hurtownie sporządzają na podstawie potwierdzeń dla wpłacającego.

Wytwórnie, po sprawdzeniu wykazu, jeden egzemplarz zwracają hurtowni z adnotacją o wpływie i ewentualnym uzupełnieniem wpłatami, które w wykazie nie były umieszczone, lecz przez P. K. O. zostały zaawizowane.

Sklepy detaliczne.

§ 26. Dzienne wpływy sklepów detalicznych sprzedawca wpłaca za pośrednictwem P. K. O. na konto właściwej Wytwórni, względnie samodzielnej Hurtowni, awizując równocześnie o wpłacie Wytwórnie, względnie Hurtownie.

Kontrolę obrotu pieniężnego w Sklepach detaliczych uskutecznia Wytwórnia, wzgl. samodzielna Hurtownia.

Potwierdzenie dla wpłacającego sprzedawca dołącza do dowodów kasowych.

O WYDATKACH.

Dokonywanie Wydatków.

§ 27. Kasy przedsiębiorstw i agend D. P. M. S. uskuteczniają wszelkie wypłaty li-tylko na podstawie asygnat rozchodowych, podpisanych przez Kierownika i Księgowego danego przedsiębiorstwa, lub ich zastępców.

W asygnatach należy zawsze wymienić osobę uprawnioną do otrzymania kwoty, w żadnym jednak wypadku w tekście asygnaty nie należy wymieniać odbierającego pieniądze z upoważnienia.

Wszelkie upoważnienia, wyjąwszy upoważnienia na odbiór pensji pracownika, podlegają opłacie stemplowej w wysokości zł. 2. — We wszystkich wypadkach wypłaty osobom postronnym (dostawcom i innym) niezbędne jest sprawdzenie tożsamości osoby odbierającej pieniądze, przyczem na odwrotnej stronie asygnaty należy odnotować numer dowodu osobistego dostawcy i władzę, która dany dowód wystawiła.

§ 28. Wydatki bieżące przedsiębiorstwa i agendy D. P. M. S. uskuteczniają w ramach miesięcznych kredytów zatwierdzonych przez D. P. M. S. w myśl przepisów o preliminarzach miesięcznych

Lokowanie sum asygnowanych na wydatki bieżące.

§ 29. Sumy asygnowane na wydatki bieżące winny być lokowane na rachunkach bieżących w Banku Polskim, lub w Banku Gospodarstwa Krajowego. Maksymalna norma przechowywania gotówki w poszczególnych kasach P. M. S. wynosi zł. 1.000 w Wytwórniach zł. 10.000.

Sprawdzanie rachunków.

§ 30. Przed uskutecznieniem wypłaty rachunki i inne dokumenty, stanowiące podstawę wydatku, winny być sprawdzone pod względem rachunkowym i formalnym, a mianowicie:

czy działania arytmetyczne na odnośnym rachunku, względnie dokumencie są prawidłowe,

czy na rachunkach są wskazane: firma, wzgl. imię i nazwisko oraz adres wystawcy rachunku, nazwa przedsiębiorstwa dla którego rachunek wystawiono, tudzież pozycja Księgi „Ruchomości“ i „Magazynowej“, o ile zakupiony przedmiot podlega inwentaryzacji i t. p.,

czy rachunki i inne dokumenty są należycie opłacone opłatą stemplową.

Rachunki i dokumenty sprawdzone winny być opatrpone klauzulą:

„Sprawdzono na kwotę . . . . . .“, podpisaną przez urzędnika sprawdzającego, — oraz „Towar otrzymano w porządku dn. . . . . .“, podpisaną przez urzędnika odbierającego.

Warszawa, dnia 10 września 1925 r.

Dyrektor P. M. S.

(—) *Dr. Podkomorski.*

WZOR Nr. 1.
Załącznik do „Tymcz. przep. o kas."
(dla wpłat ze sprzedaży komisowej
przez „Odbiorców").

Potwierdzenie dla wpłacającego.

Dnia ....

przyjęto wpłatę

złotych

na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie Nr. III. 30.500

właściciel konta:

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego
WARSZAWA.

Stempel dzienny pocztowy.

Podpis urzędnika pocztowego:

....

BLANKIET NADAWCZY.

Dowód wpłaty.

Wpłatę Zł. .... gr. ......

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr. 30.500

dnia .... 19......

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Dowód wpisu.

Wpłatę Zł. .... gr. ......

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr. 30.500

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Wypełnić ma wpłacający.

Urzędnik pocztowy winien dowód wpłaty wraz z dowodem wpisu odłączyć i przesłać z wykazem dziennym do P. K. O. w WARSZAWIE.

Drukarnia P. K. O. 1924

Druk Nr 105

(Druga strona wzoru Nr. 1).

Na tem miejscu nie wolno nic pisać

Miejsce na korespondencję do właściciela konta za naklejeniem znaczka pocztowego w wysokości opłaty karty korespondencyjnej.

Przepisy, obowiązujące przy wypełnianiu i używaniu blankietów nadawczych.

Celem dokonania wpłaty blankietem nadawczym należy trzy części blankietu odpowiednio wypełnić i oddać wraz z nadawaną gotówką w jednym z urzędów pocztowych.

Blankiet nadawczy wypełnić można atramentem, drukiem lub pismem maszynowem. Jako datę musi nadawca podać zawsze ten dzień, w którym wpłaca pieniądze.

Urzędnik pocztowy kwituje potwierdzenie dla wpłacającego, a odłączywszy je od dowodu wpłaty i dowodu wpisu zwraca nadawcy.

Urzędy pocztowe nie przyjmują blankietów nadawczych, na których bądź w wydrukowanej treści słownej, bądź w napisanej kwocie pieniężnej cokolwiek wyskrobano, przekreślono lub zamieniono. Również nie przyjmują blankietów nadawczych wypełnionych niewyraźnie, zanadto zbrukanych lub podartych.

WZÓR Nr. 2.
Załącznik do „Tymcz. przep. o kas.„
(dla wpłat ze sprzedaży komisowej
przez „Odbiorców").

Potwierdzenie dla wpłacającego.

Dnia ....

przyjęto wpłatę ....

złotych

....

na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie Nr.

30.500

właściciel konta:

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego

WARSZAWA.

Stempel dzienny pocztowy.

Podpis urzędnika pocztowego:

....

Drukarnia P. K. O.

BLANKIET NADAWCZY.

Dowód wpłaty.

Wpłatę Zł. .... gr. ....

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr.

30.500

dnia .... 19 ....

Stempel dzienny pocztowy.

30
W

Dowód wpisu.

Wpłatę Zł. .... gr. ....

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr.

30.500

Stempel dzienny pocztowy.

30
W

Wypłacić ma wpłacający.

Urzędnik pocztowy winien dowód wpłaty wraz z dowodem wpisu odłączyć i przesłać z wykazem dziennym do P. K. O. w WARSZAWIE.

Druk Nr. 106.

(Druga strona wzoru Nr. 2).

Na tej stronie odcinka nic pisać nie wolno!

Miejsce na korespondencję do właściciela konta za naklejeniem znaczka pocztowego w wysokości opłaty karty korespondencyjnej.

Przepisy, obowiązujące przy wypełnianiu i używaniu blankietów nadawczych.

Celem dokonania wpłaty blankietem nadawczym należy trzy części blankietu odpowiednio wypełnić i oddać wraz z nadawaną gotówką w jednym z urzędów pocztowych.

Blankiet nadawczy wypełnić można atramentem, drukiem lub pismem maszynowym. Jako datę musi nadawca podać zawsze ten dzień, w którym wpłaca pieniądze.

Urzędnik pocztowy kwituje potwierdzenie dla wpłacającego, a odłączywszy go od dowodu wpłaty i dowodu wpisu zwraca nadawcy.

Urzędy pocztowe nie przyjmują blankietów nadawczych, na których bądź w wydrukowanej treści słownej, bądź w napisanej kwocie pieniężnej cokolwiek wyskrobano przekreślono lub zamieniono. Również nie przyjmują blankietów nadawczych wypełnionych niewyraźnie, zanadto zbrukanych lub podartych.

WZÓR Nr. 3.
Załącznik do „Tymczasowych przepisów o kasowości"

Potwierdzenie dla wpłacającego.

Dnia ...

przyjęto wpłatę

złotych ...

na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie № 30.384

właściciel konta:

Państwowa Wytwórnia Wódek Nr. 1
w Warszawie

Stempel dzienny pocztowy

Podpis urzędnika pocztowego:

Drukarnia P. K. O. — 1926.

BLANKIET NADAWCZY.

Dowód wpłaty.

Wpłatę Zł. ... gr. ...

uskutecznił(a) ...

w ...

ulica, numer domu ...

na konto Nr. 30.384

dnia ...

tytułem ...

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Dowód wpisu.

Wpłatę Zł. ... gr. ...

uskutecznił(a) ...

w ...

ulica, numer domu ...

na konto Nr. 30.384

dnia ...

tytułem ...

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Druk 105.

(Druga strona wzoru Nr. 3).

Na tej stronie odcinka nic pisać nie wolno!

Miejsce na korespondencję do właściciela konta za naklejeniem znaczka pocztowego w wysokości opłaty karty korespondencyjnej.

Przepisy, obowiązujące przy wypełnianiu i używaniu blankietów nadawczych.

Celem dokonania wpłaty blankietem nadawczym należy trzy części blankietu odpowiednio wypełnić i oddać wraz z nadawaną gotówką w jednym z urzędów pocztowych.

Blankiet nadawczy wypełnić można atramentem, drukiem lub pismem maszynowem. Jako datę musi nadawca podać zawsze ten dzień, w którym wpłaca pieniądze.

Urzędnik pocztowy kwituje potwierdzenie dla wpłacającego, a odłączywszy je od dowodu wpłaty i dowodu wpisu, zwraca nadawcy

Urzędy pocztowe nie przyjmują blankietów nadawczych, na których bądź w wydrukowanej treści słownej, bądź w napisanej kwocie pieniężnej cokolwiek wyskrobano, przekreślono lub poprawiono. Również nie przyjmują blankietów nadawczych wypełnionych niewyraźnie, zanadto zbrukanych lub podartych.

WZÓR Nr. 4.
Załącznik do „Tymczasowych przepisów o kasowości"

BLANKIET NADAWCZY.

Potwierdzenie dla wpłacającego.

Dnia ....

przyjęto wpłatę

złotych ....

na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie № **30.384**

właściciel konta:

Państwowa Wytwórnia Wódek Nr. 1
w Warszawie

Stempel dzienny pocztowy

Podpis urzędnika pocztowego:

....

Drukarnia P. K. O. — 1926.

Dowód wpłaty.

Wpłatę Zł. .... gr. ....

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr. **30.384**

dnia ....

tytułem ....

....

na R-k Hurtowni Nr. ....

w ....

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Dowód wpisu.

Wpłatę Zł. .... gr. ....

uskutecznił(a) ....

....

w ....

ulica, numer domu ....

....

na konto Nr. **30.384**

dnia ....

tytułem ....

....

na R-k Hurtowni Nr. ....

w ....

Stempel dzienny pocztowy

30
W

Druk 105.

(Druga strona wzoru Nr. 4).

Na tej stronie odcinka nie pisać nie wolno!

Miejsce na korespondencję do właściciela konta za naklejeniem znaczka pocztowego w wysokości opłaty karty korespondencyjnej.

Przepisy, obowiązujące przy wypełnianiu i używaniu blankietów nadawczych.

Celem dokonania wpłaty blankietem nadawczym należy trzy części blankietu odpowiednio wypełnić i oddać wraz z nadawaną gotówką w jednym z urzędów pocztowych.

Blankiet nadawczy wypełnić można atramentem, drukiem lub pismem maszynowem. Jako datę musi nadawca podać zawsze ten dzień, w którym wpłaca pieniądze.

Urzędnik pocztowy kwituje potwierdzenie dla wpłacającego, a odłączywszy je od dowodu wpłaty i dowodu wpisu, zwraca nadawcy.

Urzędy pocztowe nie przyjmują blankietów nadawczych, na których bądź w wydrukowanej treści słownej, bądź w napisanej kwocie pieniężnej cokolwiek wyskrobano, przekreślono lub poprawiono. Również nie przyjmują blankietów nadawczych wypełnionych niewyraźnie, zanadto zbrukanych lub podartych.

8.

OKÓLNIK Nr. 81/IV. D. P. M. S.

w sprawie nadesłania wykazów druków, używanych przy obrocie spirytusu i wódkami.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału IV. i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Urzędów Akcyz i Monopolów oraz Oddziałów D. P. M. S.

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12.III. r. b. (Dz. U. Rz. P. Nr. 28, poz. 201, art. 33, 50 i 60) i z dnia 10.III. r. b. (Dz. U. Rz. P. Nr. 31, poz. 218, art. 16) winien każdy fabrykant wódek wydawać wódki czyste i gatunkowe za świadectwem przewozowem podług ustalonego szematu, oraz prowadzić książki według nowo opracowanych wzorów Nr.Nr. 1, 2, 3 i 4.

Zarówno świadectwa, jak i książki mają być zeszyte sznurem, którego wystające końce winny być opieczętowane i ilość zawartych kartek oznaczona i potwierdzona na karcie tytułowej przez Urząd Akcyz i Monopolów.

Celem ujednostajnienia wszelkich druków, dotyczących obrotu spirytusem i wódkami na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na rok 1926 i lata następne Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, Dep. A. i M., postanowiła zcentralizować drukowanie i nabywanie wyżej wymienionych świadectw i książek w Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Nabywanie świadectw i książek na rok 1926, w prywatnych przedsiębiorstwach jest przeto niepożądane.

Poleca się Urzędom Akcyz i Monopolów donieść D. P. M. S. bezzwłocznie, najpóźniej do 31.X. 1925 r. przypuszczalne roczne zużycie zeszytów w każdym poszczególnym Urzędzie. (Każdy zeszyt zawierać będzie po 100 świadectw przewozowych).

Fabrykanci wódek zostaną powiadomieni przez Wydział V. D. P. M. S. o cenie i sposobie wysyłania druków.

Jednocześnie zaznacza się, iż w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.IX. 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 100, poz. 705, art. 3) prywatne przedsiębiorstwa, wyrabiające wódki czyste na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, nie mają prawa wyrobu i rozlewu wódek czystych o mocy innej, jak 40° i 45°. To należy ściśle przestrzegać.

Warszawa, dnia 10 października 1925 r.

Dyrektor:

(—) *Dr. Podkomorski.*

Załącznik do Nr. 81/IV.

URZĄD AKCYZ I MONOPOLÓW ....dn. ....192.... r.

....

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

KONTROLA SKARBOWA

Warszawa

....

ul. Krakowskie Przedmieście Nr. 50

Zgłoszenie zapasów spirytusu

Dnia 4 października 1924 roku znajdowało się:

w rektyfikacji:
„ wolnym składzie:
„ gorzelni z oddz. rektyf.: ....
(niestosowne skreślić)

Surówka z gorzelni rolnicz. L. 100%	Surówka z gorzelni przemysł. L. 100%	Surówka z gorzelni drożdżow. L. 100%	Rektyfikat pochodzący z surówki z gorz. roln. L. 100%	Rektyfikat pochodzący z surówki z gorz. przem. L. 100%	Rektyfikat pochodzący z surówki z gorz. droż. L. 100%	Denaturat (przedgony i niedogony) pochodzący z surówki z gorz. roln. L. 100%	Denaturat (przedgony i niedogony) pochodzący z surówki z gorz. przem. L. 100%	Denaturat (przedgony i niedogony) pochodzący z surówki z gorz. droż. L. 100%

9.

OKÓLNIK Nr. 82/II. D.P.M.S.

w sprawie wypożyczenia spirytusu do zalania aparatów mierniczych.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego Oddziałów D. P. M. S., Wszystkich Urzędów Akcyz i Monopolów i Samoistnych Rektyfikacji.

Do wiadomości D. P. M. S. doszło, że niektóre gorzelnie nie posiadają w zapasie spirytusu do zalania aparatów mierniczych i nie mogą, z braku zapasów, wypożyczyć takowego z gorzelni w pobliżu położonych.

D. P. M. S. wyjaśnia przeto, że potrzebny gorzelniom do zalania aparatów mierniczych spirytus, może być wypożyczany z rektyfikacji, do których gorzelnie spirytus dostarczają.

Przy wypożyczaniu spirytusu mają być stosowane przepisy, zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu L. 12907/1919 r. (Dz. Urz. M. S. 1920 r. Nr. 4, poz. 77).

Wypożyczony spirytus winien być zwrócony przy pierwszej dostawie spirytusu.

Związane z wypożyczeniem spirytusu wydatki ponosi właściciel, względnie dzierżawca gorzelni.

O każdorazowem wypożyczeniu i oddaniu spirytusu Kontrola Skarbowa winna bezzwłocznie i bezpośrednio zawiadomić D. P. M. S. Wydział III, podając ilość wypożyczonego, względnie zwróconego spirytusu, gorzelnię i rektyfikację.

Warszawa, dnia 27 października 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

10.

OKÓLNIK Nr. 83/IV. D.P.M.S.

w sprawie stwierdzenia i opieczętowania remanentów spirytusu.

Do Izb Skarbowych: Brzeskiej, Lwowskiej, Wileńskiej i Wołyńskiej.

W związku z wprowadzeniem pełnego monopolu na terenie województw: Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego i Wileńskiego okręgu administracyjnego Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego prosi Izbę Skarbową, aby zarządziła na dzień 31 grudnia r. b. ścisłe stwierdzenie i opieczętowanie remanentów spirytusu, nierozlanego w fabrykach wódek na terenie pełnego monopolu.

Powyższe zarządzenie jest niezbędne ze względu na zakaz wyrobu wódek czystych z dnia 1.I.1926 r. (Rozporz. Min. Skarbu z dn. 30.IX r.b. (Dz. Ust. Rzeczyp. Nr. 100, poz. 705 art. 1 i2).

Warszawa, dnia 16 października 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

11.

OKÓLNIK Nr. 84/II. D.P.M.S.

w sprawie pomocy naukowo-technicznej Instytutu Fermentacyjnego i Bakterologji Rolnej.

Do Wszystkich Gorzelni.

Instytut Fermentacyjny i Bakterjologji Rolnej przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, zwrócił się do D. P. M. S. z propozycją objęcia pomocy naukowej technicznej dla gorzelni, powołując się na jednomyślną opinję Państwowej Rady Spirytusowej, która w listopadzie 1924 uznała konieczność zapewnienia gorzelniom stałej pomocy tego rodzaju.

Dyrekcja P. M. S. gotowa jest przystąpić do rozważenia tej propozycji, uzależniając jednak poparcie w przeprowadzeniu tej reformy w obecnej kampanji od stanowiska, jakie w tej sprawie zajmuje gorzelnictwo rolnicze w Polsce.

W tym celu D. P. M. S. załącza do niniejszego okólnika deklarację, którą w razie zamiaru korzystania z pomocy naukowo technicznej na niżej wyszczególnionych warunkach, winien podpisać właściciel, dzierżawca, względnie prawny zastępca właściciela lub dzierżawcy.

Podpisaną deklarację należy przesłać najdalej do dnia 14 listopada b. r. listem poleconym do Dyrekcji P. M. S. Wydział II ul. Senatorska 19 w Warszawie.

Podpisanie deklaracji pozostawia Dyrekcja P. M. S. w zupełności do uznania p.p. producentów, zaznaczając jednakże, że termin powyższy jest bezwzględnie nieprzekraczalny, z uwagi na bliski termin posiedzenia Państwowej Rady Spirytusowej.

Nie przesądzając czy i w jaki sposób pomoc naukowa i techniczna dla gorzelni będzie wprowadzona w przyszłości, Dyrekcja P. M. S. tytułem próby na kampanję 1925/26 r. ustaliła następujące prowizoryczne warunki, które, zależnie od ilości nadesłanych deklaracji, będą przedłożone Panu Ministrowi Skarbu do decyzji.

Świadczenia na rzecz gorzelni byłyby następujące:

1) stałe miesięczne analizy chemiczne i bakterjologiczne produktów i surowców gorzelni,

2) regularne wizyty instruktorów,

3) okresowe dostarczanie szczepionek, czystych kultur drożdżowych i zakwasów gorzelniczych,

4) dostarczanie odczynników laboratoryjnych,

5) ocena i obliczanie rezultatów pracy na podstawie dzienników przerobu.

Koszt tych świadczeń wyniósłby w kampanji 1925/26 r. dla każdej gorzelni zależnie od kontygentu zakupu od 140 — do 450 zł. (0,5 do 0,7 grosza czyli około pół grosza od ceny podstawowej litra spirytusu dostarczonego na poczet kontygentu zakupu).

Wyżej wspomniane koszty poniosłaby w całości Dyrekcja P. M. S. w ten sposób, że mająca być ustaloną cena podstawowa na kampanję 1925/26 zawierałaby, oprócz normalnych przeciętnych kosztów produkcji spirytusu (obliczonych według wzoru kalkulacji ogłoszonego w Dz. Ust. 95/25 r. poz. 677) również i rzeczywisty koszt omawianych świadczeń w wyżej podanej wysokości, o ile Ministerstwo Skarbu wyrazi na to swą zgodę.

Ten dodatek był z kolei potrącany przez D. P. M. S. przy wypłacie za dostarczony spirytus z zastosowaniem art. 11-go ustawy o monopolu spirytusowym i przekazywany Instytutowi Fermentacyjnemu i Bakterjologji Rolnej przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, względnie innym prowincjonalnym instytucjom naukowym, któreby zadania tego się podjęły i odnośną umowę z Dyrekcją P. M. S. zawarły.

Okólnik niniejszy oraz deklaracja, jakkolwiek rozsyłane wszystkim gorzelniom, nie dotyczą oczywiście gorzelni, które będą w kampanji 1925/26 nieczynne.

Ilość otrzymanych deklaracji wpłynie nie tylko na zasadnicze stanowisko Dyrekcji P.M.S. w tej sprawie, lecz również na decyzję czy ewentualne wprowadzenie pomocy naukowo technicznej w kampanji 1925/26 r. odbędzie się na terenie całego Państwa czy tylko w poszczególnych województwach.

Warszawa, dnia 2 listopada 1925 r.

Dyrektor::

(—) *Dr. Podkomorski.*

Załącznik do Nr. 84/II. D. P. M. S.

. . . . . dn. . . . . 1925 r.

DO DYREKCJI
PAŃSTWOWEGO MONOPOLU
SPIRYTUSOWEGO, WYDZIAŁ II.

Warszawa, ul. Senatorska 19.

DEKLARACJA GORZELNI . . . .

. . . . (znak i Nr. gorzelni).

Niżej podpisany

plenipotent właściciel . . .
pełnomocnik dzierżawca

(niepotrzebne skreślić) wyżej wymienionej gorzelni, po zaznajomieniu się z treścią okólnika Dyrekcji P. M. S. Nr. . . . . . ./II z dnia . . . . . . proszę o zapisanie tej gorzelni do liczby życzących sobie korzystać z pomocy naukowej i technicznej w kampanji 1925/26 r., w której wymieniona gorzelnia

będzie czynna
jest czynna

od dnia . . . . . .

Zgodnie z warunkami wspomnianego okólnika D. P. M. S. przyjmuje do wiadomości, że do przeciętnej ceny podstawowej na kampanję 1925/6 r., obliczonej na zasadzie art. 10 ustęp 4 ustawy o monopolu spirytusowym, zamierzone jest wprowadzenie specjalnego dodatku w granicach do 70 groszy za 100 ltr. spirytusu 100°, przeznaczonego do wypłaty przez D. P. M. S. tej instytucji naukowej, z którą Dyrekcja zawrze odnośną umowę.

W razie wprowadzenia wymienionego dodatku do ceny podstawowej, niezależnie od normalnych przeciętnych kosztów produkcji według szematu kalkulacji ustalonej przez Ministra Skarbu w Dz. Ustaw Nr. 95/25, poz. 677, zgadzam się na potrącenie go z należności przypadającej za wyprodukowany przezemnie i odstawiony na poczet kontyngentu zakupu spirytus z kampanji 1925/26 r.

Potrącenia te proszę uskuteczniać jako ekwiwalent za wyszczególnione w okólniku świadczenia naukowo - techniczne, z których korzystać będzie wymieniona w nagłówku gorzelnia w ciągu tejże kampanji.

Deklaracja niniejsza jest ważna i nieodwołalna w ciągu kampanji 1925/26 r. i rozciąga się na całkowitą ilość spirytusu wyprodukowanego w gorzelni . . . . . na poczet kontyngentu zakupu, zarówno na rachunek własny, jakoteż gorzelni zniszczonej w . . . . . . (jeśli gorzelnia czynna nie przerabia kontyngentu zakupu gorzelni zniszczonej, należy skreślić słowa: „zarówno" oraz „jakoteż gorzelni zniszczonej w" . . . .).

Plenipotent właściciel . . .

Plenipotent dzierżawc . . .

(niepotrzebne wykreślić).

(Podpis).

Podpis powyższy oznacza . . . .

Deklaracja powyższa winna być podpisana bez innych przekreśleń, jak przewidzianych w tekście. Podpisanie deklaracji przy równoległem uzależnieniu ważności podpisu od jakichkolwiek innych warunków, aniżeli przewidzianych w okólniku i deklaracji, jest bezwzględnie niedopuszczalnem.

Wszelkie ewentualne uwagi ogólnego charakteru Dyrekcja P. M. S. prosi nadsyłać na zupełnie osobnych listach.

12.

OKÓLNIK Nr. 86/VII. D.P.M.S.

w sprawie wstrzymania sprzedaży spirytusu fabrykom niespłacającym sum pokredytowanych.

Do Rektyfikacji Mających Prawo Komisowej Sprzedaży Spirytusu.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadamia, że niektóre fabryki wykorzystawszy kredyt przyznany przez Dyrekcję niespłacają sum pokredytowanych, lecz kupują za gotówkę spirytus w najbliższych składach komisowych; w ten sposób D. P. M. S. niema możności regulacji należności.

Wobec powyższego D. P. M. S. zakazuje niniejszym sprzedaży spirytusu fabrykom wyszczególnionym na załączonym wykazie, pod rygorem zarachowania wpłaconych przez Rektyfikację sum na poczet należytości danej fabryki.

Komisowe składy, w wypadkach zgłoszenia się po zakup spirytusu fabryk wyszczególnionych w wykazie, winny interesantów kierować do D. P. M. S. w Warszawie, do Państwowych Wytwórni Wódek, do Pańtswowych Rektyfikacji i do Biur Sprzedaży Dyr. Państw. Mon. Spiryt.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1925 r.

Dyrektor:

(—) *Dr. Podkomorski.*

WYKAZ I

do okólnika Nr. 86/VII
z dnia 3/XII 1925 r.

FABRYKA	ADRES
Fabryka wódek A. Sękowski	Radomsk
„ „ H. Robiński	Poznań
„ „ „Arga"	Wilno
„ „ Radomski	Inowrocław
„ „ „Industria"	Wilno
„ „ Stanisław Raczyński .	Częstochowa
„ „ Leon Kowalski . . .	Koło
„ „ Henryk Raczyński . .	Noworadomsk
„ „ Poznańskie Tow., Sp. z ogr. odp..	Wilno

13.

OKÓLNIK Nr. 87/VII. D. P. M. S.

w sprawie kupna spirytusu przez fabryki w składach komisowych.

Do Państwowych Wytwórni Wódek, Państwowych Rektyfikacji, Biur Sprzedaży D. P. M. S.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadamia, że niektóre fabryki, wykorzystawszy kredyt, przyznany przez Dyrekcję, nie spłacają sum pokredytowanych, lecz kupują za gotówkę spirytus w najbliższych składach komisowych, a w ten sposób Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego niema możności regulacji należytości.

Wobec powyższego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego poleca Państwowym Wytwórniom Wódek, Państwowym Rektyfikacjom, oraz Biurom Sprzedaży D. P. M. S., aby przy kupnie spirytusu przez fabryki wyszczególnione w załączonym wykazie pobierały każdorazowo na pokrycie należności Dyrekcji sumę, równą sumie wartości kupna spirytusu, zawiadamiając o powyższem Wydział VII Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1925 r.

Dyrektor:

(—) Dr. Podkomorski.

WYKAZ I
do okólnika Nr. 87/VII
z dnia 3/XII 1925 r.

FABRYKA	ADRES	Zadłużenie
Fabryki wódek:		
A. Sękowski	Radomsk	Zł. 41,990.76
H. Robiński	Poznań	„ 12,149 49
„Arga"	Wilno	„ 53,775 42
J. Radomski	Inowrocław	„ 2,677.34
„Industria"	Wilno	„ 104,591.41
Stan. Raczyński . . .	Częstochowa	„ 4,821.77
Poznańskie Tow., Sp. z ogr. odp.	Wilno	„ 89,664.00
Leon Kowalski	Koło	„ 42,463.36
Henryk Raczyński . .	Noworadomsk	„ 18,180.10

14.

OKÓLNIK Nr. 88/IV. D.P.M.S.

w sprawie nadsyłania wykazów osób i firm którym wymierzone zostały kary sądowe lub administracyjne za przkroczenia skarbowe.

Do Wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zamierza prowadzić ścisłą ewidencję tych fabryk wódek i hurtowych składów wódek, których właściciele lub kierownicy byli karani za wszelkiego rodzaju wykroczenia skarbowe (pogwałcenie przepisów ustawy o Monopolu Spirytusowym, ustawy o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych, defraudacje podatkowe, celne, walutowe i t. p.).

W tym celu Dyrekcja P. M. S. prosi Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Woj. Śląskiego) o nadesłanie szczegółowych wykazów, dotyczących osób fizycznych i prawnych, którym wymierzone były dotychczas kary w drodze sądowej bądź administracyjnej za wyżej wymienione wykroczenia, z podaniem: Nr. sprawy karnej, nazwiska lub firmy, adresu rodzaju wykroczenia oraz daty i rodzaju wymierzonej kary.

Wykazy te należy w przyszłości uzupełniać jednocześnie w wszczęciem każdorazowo dochodzenia karnego i niezwłocznie komunikować D. P. M. S. ostateczne wyniki po ukończeniu każdej sprawy karnej. Ponieważ sprawa wiąże się ściśle z udzielaniem koncesyj, zawieraniem umów na komisowy rozlew i komisową sprzedaż wyrobów monopolowych, a także przyznawaniem kredytów, przeto uprasza się o możliwie najśpiesznie jsze wygotowanie w mowie będących wykazów.

Warszawa, dnia 4 grudnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

Przepisy celne.

15.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1925 r.

o uzupełnieuie rozporządzenia z dnia 23 września 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Na zasadzie art. 7 ust. h. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80. poz. 777). zarządza się, co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 719), uzupełnia się ustępem końcowym treści następującej: „Jednak dla zastosowania zniżek celnych, przewidzianych w traktatach handlowych, załączenie świadectwa pochodzenia jest niezbędne".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Al. Skrzyński.*

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 122 z dnia 11 grudnia 1925 r., poz. 875).

16.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 7 grudnia 1925 r

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7, punkt b. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie urgulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się, co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego, podanego w obowiązującej taryfie celnej, wynosi odpowiedni procent, uwidoczniony w poniższej tabeli:

Poz. tar. celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w %% cła normalnego
Z. 7 p. 6	Figi dojrzałe do wyrobu kawy figowej za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z. 28 p. 1-b	Wina skażone solą do wyrobu winiaku, o zawartości alkoholu od 16° do 25° włącznie, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
51 p. 1-a	Tłuszcze zwierzęce, surowe, przetopione tłuszcz kostny; surowy tłuszcz z wełny	80
51 p. 1-b	Tłuszcze zwierzęce odsączone, przerobione, zestalone; oleomargaryna, premier jus, również tłuszcze odpadkowe	20
52 p. 7	Wosk bitumiczny z węgla brunatnego	50
Z 72 p. 10	Zaprawa dynasowa i jej surogaty; cement ogniowy i kraterowy	60
87 p. 2-b	Kauczuk, gutaperka i balata: myte, prasowane w arkuszach i płytach	20
91 p. 2	Siarka oczyszczona, kwiat siarczany	10
92 p. 3	Tlenek antymonu oczyszczony	60
104 p. 4	Wodorosiarczek wapnia	75
105 p. 5	Dwuwęglan sodu (bicarbonat) i potasu	40
105 p. 11	Wodorosiarczek sodu	40
Z 106 p. 1	Octan wapnia surowy	80
Z 108 p. 3	Siarczek węgla	20
Z 108 p. 4	Kwas azotowy o stężeniu więcej, niż 40° B; nitroza (mieszanina kwasu azotowego z siarkowym)	50
Z 108 p. 9	Kwas salicylowy	70
112 p. 3	Chlor płynny	70
112 p. 5	Azotyn sodowy	50
Z 112 p. 16-a	Alfanaftol, dwuoksynaftalina, rezorcyna, hydrochinon	20
112 p. 17-c	Anilina, naftyloaminy	25
Z 112 p. 17-d	Paranitroanilina	15
Z 112 p. 17-f	Chlorbenzol, chlorek kwasu paratoluolosulfonowego	25
112 p. 17-g	Kwas ftalowy i bezwodnik kwasu ftalowego	25
Z 112 p. 25-a	Dwuchlorbenzol, trójchloretylen	10
	Metanitroanilina	15
	Oksyzwiązki acetofenylendwuaminy, nitroacetofenylendwuamina, oraz jej oksyzwiązki i sulfopochodne, kwas paranitroanilino-sulfonowy, dwunitrooksydwufenyloamin, kwas paranitrotoluolosulfonowy i ich sole	20
112 p. 25-b	Leukonin, terrar, kryolit sztuczny, soda krzemowofluorowa (fluorokrzemian sodu)	10
Z 112 p. 25-b	Fluorek sodu, siarczek żelaza	10
Z 112 p. 25-b	Nadchloran potasu	60
Z 112 p. 25-c	Dekalina, tetralina (dekahydro i tetrahydronaftalina)	10
112 p. 27	Azotany toru, ceru, berylu, glinu (aluminium) i magnezu	50
Z 117 p. 7-a	Oleje roślinne, osobno niewymienione (kokosowy, palmowy z nasion i rdzenia, bawełniany, soya, kukurydzowy, sezamowy i t. p.), o zawartości 3% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych	40
124 Uwaga	Drzewo quebrachowe raszplowane na wiórki do przesypki (t. zw. Lohschnitt) i mielone	40
124 p. 2-a	Ekstrakt quebrachowy suchy niesulfitowany	20
124 p. 2-b	Ekstrakt quebrachowy suchy sulfitowany (rozpuszcza się w zimnej wodzie)	55
124 p. 3-a	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, suche	20
124 p. 3-b	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, ciastowate	50
124 p. 3-c	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, płynne	50
Z 139 p. 2	Stopy żelazne: ferromangan i ferrosilicium, o zawartości powyżej 15% manganu, względnie krzemu za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 139 p. 2	Stopy żelazne: ferroaluminium, molibden, wanadium, chrom i fosfor, o zawartości innych metali, prócz żelaza, powyżej 30%	10
143 p. 1-a	Miedź w gąskach, sztabach lanych, katodach	bez cła
Z 147 p. 2	Popiół cynkowy	bez cła
Z 149 p. 7	Oprawki (czopy, cokle) mosiężne z łebkiem porcelanowym, szklanym lub witrytowym do wyrobu lampek elektrycznych	50
Z 156 p. 10 c. II	Tkaniny druciane z drutu miedzianego i stopów miedzi, oraz z metali i stopów, wymienionych w pozycji 143, dla produkcji cementowej i papierniczej za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	30
Z 167 p. 34	Siewniki rzutowe do nawozów sztucznych	70

Poz. tar. celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w %% cła normalnego
Z 167 p. 34	Śrutowniki kombinowane z gniotownikami, prasy do słomy i siana mechaniczne, sieczkarnie toporowe o szerokości gardła powyżej 310 mm.	90
Z 167 p. 35	Kosiarki, żniwiarki, wiązałki, aparaty żniwiarkowe do kosiarek, aparaty do ostrzenia noży maszyn żniwnych	25
Z 167 p. 35	Maszyny do czyszczenia nasion buraczanych na sitach lub płótnie	60
Z 167 p. 35	Komplety pługa parowego, bukowniki o wadze sztuki powyżej 1.500 kg.	70
Z 167 p. 35	Siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów sztucznych	80
Z 167 p. 37	Tryjery do czyszczenia nasion, opryskiwacze do dezynfekcji roślin i budynków, wirówki do mleka	40
Z 167 p. 37	Siewniczki ręczne do warzyw, pasteryzatory, aparaty do hodowli ptactwa, masielnice, wygniatarki	50
Z 167 p. 37	Inkubatory	80
Z 167 p. 39-b	Noże do sieczkarń toporowe	70
167 p. 39-d	Części przyrządu żniwnego (bagnety, stalki, nożyki i zmontowane noże, czyli sztangi nożowe)	90
Z 168 p. 3	Młynarskie wagi automatyczne	55
Z 183 p. 6d I.	Przędza bawełniana powyżej Nr. 110 surowca	70
Z 183 p. 6d II.	Przędza bawełniana powyżej Nr. 110, bielona merceryzowana i barwiona	75
185 p. 1a, b również Uwaga	Przędza z jedwabiu naturalnego, nitkowana lub połączona na osnowę (organsin) lub wątek (trame) z surowego jedwabiu (grége)	30
185 p. 2-a	Przędza ze skubanki, waty lub czesanki (peignes) jedwabnej (chappe, bourre de sole) jedno lub wielonitkowa, również z domieszką innej przędzy:	
	I niebarwiona	15
	II barwiona	25
185 p. 2-b	Przędza ze skubanki jedwabnej (t. zw. chappe tussah) jasnoczekoladowego koloru bez domieszki innej przędzy, nitkowana i nienitkowana	10
186 p. 1-a	Wełna czesana niebarwiona	60
186 p. 1-b	Wełna czesana barwiona	80
190 p. 6	Sznurki z włókien kokosowych	50

§ 2. Ulgi, uwarunkowane pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, mogą być udzielane na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu po wypełnieniu przez petentów warunków, określonych przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i będzie obowiązywać do dnia 31 grudnia 1925 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 123 z dnia 11 grudnia 1925 r., poz. 878).

17.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 9 grudnia 1925 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7, punkt b. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się, co następuje:

§ 1. Towary, wymienione w § 1 rozporządzenia o ulgach celnych z dnia 11 kwietnia 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 272), z wyjątkiem wymienionych poniżej, mogą korzystać z przewidzianych w tem rozporządzeniu ulg celnych, jeśli umowa zakupu została zawarta przed dniem 1 sierpnia 1925 r. i jeśli będą zachowane warunki, podane w dalszych paragrafach niniejszego rozporządzenia.

Ulgami powyższemi nie mogą być jednak objęte:

a) towary, wymienione w rozporządzeniu o ulgach celnych z 7 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 878), oraz

b) towary, wymienione w § 1 rozporządzenia z 11 kwietnia 1925 r., a zawarte w następujących pozycjach taryfy celnej:

2	— ryż.
3 p. 1	— mąki.
20 p. 2	— herva mate.
21 p. 1	— tytoń w liściach, wiązkach itp.
24 p. 7	— mleko zgęszczone i w proszku.
34 p. 1	— mięso świeże, solone i mrożone.
35 p. 2	— bryndza.
37 p. 4b	— śledzie solone.
40 p. 3a	— woły.
51 p. 6	— oleje pochodzenia zwierzęcego, tran, margaryna i sztuczne masła jadalne.
57 p. 1a, b	— obuwie skórzane.

156 p. 2a	—	gwoździe druciane, cięte, z surowca kowalnego.
177 p. 5, 6, 11a	—	papier.
181 p. 2, 3, 4	—	wełna sztuczna, mieszanka, wełna wszelka barwiona.
182 p. 1	—	bawełna trzepana i gremplowana.
182 p. 3a, b	—	odpadki szarpane, odpadki i wyczoski gremplowane.
183 p. 1, 2, 3	—	przędza bawełniana do Nr. 80 włącznie.
183 p. 5	—	przędza na szpulkach drewnianych, nitkowana.
183 p. 6a, b, c	—	przędza wszelka bawełniana, nitkowana do Nr. 80 włącznie.
183 p. 6d	—	przędza wszelka bawełniana, nitkowana powyżej Nr. 80, (przędza, objęta poz. 183 p. 6, o ile ma służyć do wyrobu sieci rybackich, może skorzystać z ulgowych postanowień niniejszego rozporządzenia).
183 p. 7	—	liny, powrozy, linki selfaktorowe, sznurki wrzecionowe.
184 p. 1	—	przędza z materjałów włóknistych, wymienionych w punktach 2, 3, poz. 179.
184 p. 2	—	przędza z materjałów włóknistych, wymienionych w punktach 2, 3, poz. 179 (przędza, objęta poz. 184 p. 2, o ile ma służyć do wyrobu sieci rybackich, może skorzystać z ulgowych postanowień niniejszego rozporządzenia).
190 p. 2	—	postronki do uprzęży.
192 p. 2, 3	—	płótno surowe, lniane i zgrzebne, drelich, parcianka i t. p.
199 p. 3	—	sukna włościańskie, samodziałowe, guniowe, krajki i halina.
200 p. 2	—	sukna włościańskie i t. d.
205 p. 4a i uwaga.	—	wyroby dziane.
209 p. 1a	—	bielizna zwykła i t. d.
209 p. 2	—	odzież męska i t. d.

§ 2. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, może z ważnych względów gospodarczych zniżać cło do wysokości 10% cła normalnego na instalacje fabryczne, jeżeli stanowią one używane urządzenia fabryk, nabywanych i przenoszonych, jako całość lub jako kompletne oddziały do polskiego obszaru celnego i nabyte zostały przed dniem 1 sierpnia 1925 r.

§ 3. Wymienione w § 1 ulgi mogą być udzielone w trybie, poniżej wskazanym, tylko producentom, ewentualnie pośrednikom, upoważnionym przez producentów.

§ 4. W celu uzyskania ulg, powinni petenci najpóźniej do dnia 21 grudnia 1925 r. włącznie złożyć w Ministerstwie Przemysłu i Handlu:

a) podanie w 2 egzemplarzach;

b) zamówienie i potwierdzenie przyjęcia zamówienia w oryginałach lub rejentalnie zaświadczonych odpisach;

c) rejentalnie zaświadczone wyciągi z ksiąg handlowych lub kopjałów korespondencji, stwierdzające, iż umowę odnośną rzeczywiście zawarto przed dniem 1 sierpnia 1925 r.;

d) wykaz w 2 egzemplarzach, obejmujący: ilość, wagę, wartość sprowadzonych towarów i termin dostawy;

e) wskazanie urzędu celnego, w którym miałaby być dokonana odprawa celna, oraz

f) rysunki — jeśli sprowadza się maszyny i aparaty.

Pozatem Ministerstwo Przemysłu i Handlu może żądać wszelkich innych dokumentów i wyjaśnień.

§ 5. Ulgi celne przyznawane są przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, które wydaje odnośne zarządzenia wykonawcze urzędom celnym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie do dnia 31 stycznia 1926 r. włącznie, z tem, że w tym terminie towar, mogący skorzystać z wymienionych wyżej ulg, zgłoszony być musi w granicznym urzędzie celnym do odprawy, względnie do przekazania do wewnętrznego urzędu celnego,— przyczem od towarów odprawionych przed 1 stycznia 1926 r. pobierane będzie cło według taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540), a od towarów, odprawionych po 1 stycznia 1926 r., pobierane będzie cło według zasad, przewidzianych w rozp. z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy towarów, za które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia cło zostało opłacone, względnie pokredytowane.

§ 8. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostały oclone w czasie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 stycznia 1926 r. włącznie bez zastosowania ulg, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile:

1) podania o ulgi zostały złożone w przepisanym terminie (do 21 grudnia 1925 r. włącznie);

2) petent złoży w urzędzie celnym w przeciągu 30 dni od daty oclenia zastrzeżenie, z zachowaniem warunków, przewidzianych w art. 16 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej ze zmianą, podaną w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2, poz 12).

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 123 z dnia 11 grudnia 1925 r., poz. 879).

18.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 9 grudnia 1925 roku

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie maszyn i narzędzi rolniczych.

Na zasadzie art. 7 p. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę maszyn i narzędzi rolniczych, wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy materjały zużyte do wyrobu tych towarów, podług następujących norm:

za 100 kg. maszyn i narzędzi rolniczych zł. 10.—.

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu występu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary, sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w „Monitorze Polskim".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Osiecki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Kiernik.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 123 z dnia 11 grudnia 1925 r., poz. 880).

19.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1925 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie odlewów żeliwnych. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 776).

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są odlewy z surówki, czyli z żelaza lanego (żeliwa), wymienione w poz. 150, oraz 167 p. 29 taryfy celnej z dn. 26 czerwca 1924 r. względnie poz. 167 p. 36 w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dn. 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800).

Ulga ta nie może być stosowana do odlewów, mających charakter szmelcu.

§ 2.

Do dokonania odprawy celnej w wywozie towarów, wymienionych w poprzednim paragrafie, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów do uiszczenia należności celnych (§ 2 rozporz. z 13 października 1925 r.), upoważnia się następujące urzędy celne:

Gdynia, Zbąszyń, Leszno, Grudziądz, Wielkie Hajduki, Katowice, Mysłowice, Sosnowiec. Dziedzice, Zebrzydowice, Bielsko, Kraków, Śniatyń-Załucze, Podwołoczyska, Zdołbunów Stołpce, Turmonty, Grajewo, Warszawa, Łódź.

§ 3.

Odprawa celna wywożonych towarów odbywa się w urzędach celnych granicznych, ewentualnie na żądanie eksporterów, w fabryce przy załadowaniu do wagonów.

§ 4.

Urzędy celne, wymienione w § 2, dokonywują odprawy na podstawie zaświadczeń eksportowych, wystawionych według załączonego wzoru (Nr. 1) przez związki eksportowe, upoważnione do tego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 5.

Zaświadczenie na wywożony transport winno być przedstawione w dwóch egzemplarzach jednemu z wymienionych wyżej urzędów celnych.

Zaświadczenie to zastępuje deklarację celną wywozową i winno być wciągnięte w urzędzie celnym do specjalnego rejestru.

§ 6.

a) O ile na żądanie eksportera odprawa celna ma się odbyć w składzie fabrycznym, urząd celny deleguje urzędnika do wskazanego składu, gdzie znajduje się towar, przygotowany do wywozu, w celu dokonania odprawy.

b) Przy odprawie stwierdza się ilość collis, ich opakowanie i cechy, wagę brutto i netto, oraz

zawartość każdego colli, jak również ogólną wagę netto zgłoszonego do wywozu towaru. Wynik rewizji zaznacza urzędnik celny w obu egzemplarzach na stronie drugiej zaświadczenia.

c) Waga netto towaru może być określona przez zważenie załadowanego wagonu na wadze wagonowej z potrąceniem tary wagonu.

d) Po skończonej rewizji w obecności urzędnika towar ma być załadowany do wagonu, poczem urzędnik nakłada na wagon zamknięcie celne (plomby) i wydaje stronie jeden egzemplarz potwierdzonego zaświadczenia za pokwitowaniem na drugim egzemplarzu tegoż, pozostały zaś egzemplarz zaświadczenia zwraca swemu urzędowi celnemu dla dołączenia do wymienionego w § 5 rejestru.

e) W razie załadowania towaru do kilku wagonów, winno być sporządzone oddzielne zaświadcznie na każdy wagon.

f) Wagon, oplombowany staraniem i kosztem strony, wraz z otrzymanem zaświadczeniem eksportowem, winien być dostawiony do jednego z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 2.

g) Wyjściowy graniczny urząd celny, stwierdziwszy, iż zamknięcia celne (plomby) są nienaruszone, wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu przesyłki potwierdza na str. 3 zaświadczenia, poczem egzemplarz ten przesyła do urzędu celnego, który dokonał odprawy.

h) W razie dostarczenia wagonu z naruszonem zamknięciem celnem, urząd celny winien sprawdzić zawartość wagonu według zaświadczenia eksportowego, przyczem wypuszcza przesyłkę zagranicę bez zastrzeżeń, o ile nie ujawni niezgodności; w wypadkach zaś ujawnienia braku wagi, wypuszcza również przesyłkę zagranicę po ustaleniu jednak ilości, której brak.

j) Gdyby sprawdzenie wykazało niezgodność rodzaju towaru, urząd wyjściowy nie potwierdza zaświadczenia.

k) W obu tych wypadkach ujawnienia niezgodności, sporządza się osobny protokół, przy udziale ajenta kolejowego, ewentualnie strony. Protokół ten dołącza się do zaświadczeń, przesyłanych do urzędu celnego pierwotnej odprawy.

§ 7.

O ile na żądanie strony odprawa celna ma się odbyć na granicy, w jednym z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 2 strona, względnie kolejowa ajencja celna, po nadejściu do granicznego urzędu celnego transportu wyrobów żeliwnych, przeznaczonych do wywozu, przedstawia na nie zaświadczenie eksportowe w dwóch egzemplarzach urzędowi celnemu, który po sprawdzeniu transportu, jak wskazano wyżej w § 6, podaje wynik rewizji w obu egzemplarzach na stronie 2-ej zaświadczenia i wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu potwierdza na str. 3 zaświadczenia.

W razie ujawnienia niezgodności przesyłki z zaświadczeniem, urząd celny postępuje, jak wskazano wyżej w § 6 p. h, j, k.

§ 8.

a) Na podstawie potwierdzonego zaświadczenia, urząd celny pierwotnej odprawy wystawia w dwóch egzemplarzach „kwit wywozowy" na druku według wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz: 509).

b) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza urząd celny stronie, wymienionej przez związek eksportowy w zaświadczeniu eksportowem, drugi zaś pozostaje w aktach urzędu celnego.

c) Na wniosek strony kwota cła, przypadająca do zwrotu od danej przesyłki, może być podzielona na kilka części i na każdą taką część wystawiony oddzielny kwit wywozowy.

d) Urząd celny odprawy zamieszcza o wydanych kwitach adnotację na str. 4 zaświadczenia.

§ 9.

Kwit wywozowy będzie przyjmowany do uiszczenia wyłącznie cła (a nie ubocznych należności) i tylko w całej kwocie, na którą opiewa.

§ 10.

Kierownik urzędu celnego odprawy, jak również osoby, upoważnione do lustracji urzędów celnych, mogą sprawdzać wyniki pierwotnych odpraw drogą powtórnej rewizji.

W wypadkach uzasadnionego podejrzenia, powtórna rewizja przesyłek odprawionych w wewnętrznych urzędach celnych, może być dokonana również i w urzędach wyjściowych.

§ 11.

Koszty delegowania urzędnika do przeprowadzenia odprawy celnej wywozowego towaru w fabrykach ponosi związek eksportowy według norm, jakie delegowanemu przysługują na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 1 sierpnia 1925 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 577), uiszczając koszty te zgóry za każdą delegację.

Warszawa, dnia 30 listopada 1925 r.

Minister Skarbu:
(—) *J. Zdziechowski.*

(Monitor Polski z dn. 9 grudnia 1925 r. Nr. 285, poz. 1203).

Wzór Nr. 1.

ZWIĄZEK EKSPORTOWY
Przemysłu Metalowgo Przetwórczego
dokładny adres.

Załącznik do § 4.
Strona 1.

Data . . . .

Zaświadczenie eksportowe Nr. . . . .

Związek Eksporterów Przemysłu Metalowego Przetwórczego w . . . . . zaświadcza niniejszem, że . . . . (podać firmę ekspor-

tującą) wywozi zagranicę do . . . . . . (jakiego państwa) przez graniczny urząd celny w . . . . ze składu, znajdującego się w . . . . . (wskazać dokładnie miejsce składu) niżej wymienione odlewy z żeliwa, wytworzone w kraju, wartości zł. . . (należy wymienić numer każdego wagonu, rodzaj opakowania, ilość collis i ich cechy taryfową i handlową nazwę towaru, jego wagę brutto i netto, ogólną wagę towaru netto słowami).

Do odprawy celnej na granicy przesyłkę zgłosi (kto?) . . . . . . (w razie, gdy pierwotna odprawa ma się odbyć w granicznym urzędzie celnym).

Na kwotę cła, przypadającą do zwrotu (. . . . zł . . . gr) w myśl rozporządzenia z dn. 13.X. 1925 (Dz. Ust. R. P. Nr: 109, poz: 776 z 1925 r.) uprasza się wystawić jeden kwit wywozowy (. . . . . . kwitów na sumy następujące . . . . . .).

Do otrzymania tych kwitów z Urzędu Celnego upoważniony jest p. . . . . . .

(pieczęć związku).

Podpisy:

Przewodniczący Związku:

Członek Związku:

Do

Urzędu Celnego

w . . . . . .

Strona 2.

(wypełnia Urząd Celny, dokonywujący odprawy).

Poz. . . . . rejestru odprawy.

Dnia . . . . 19 . . r.

Do rewizji celnej deleguje się p. . . . . .

Kierownik Urzędu Celnego

(podpis).

Wynik rewizji celnej, dokonanej dnia . . . . 1925 r.

Nr. wagonu	Rodzaj opakowania i ilość collis	Cechy	Waga brutto	Waga netto	Taryfowa nazwa towaru	Ilość plomb celnych, nałożonych na każdy wagon, albo na każde colli

Ogólna waga towaru netto (słowami) . . . .

(pieczęć Urzędu Celnego)

Podpis urzędnika celnego:

Podpis przedstawiciela Firmy względnie ajenta Kolejowej Ajencji Celnej:

Strona 3.

(wypełnia graniczny urząd celny wyjściowy).

Urząd Celny

w . . . .

Stwierdza, że wymieniona w niniejszem zaświadczeniu przesyłka przybyła w całości z nienaruszonem zamknięciem celnem i wystąpiła zagranicę dnia . . . . . 192 . . r. w wagonie Nr. . . pociągu Nr. . . za listem przewozowym z dnia . . . . . . stacji kolejowej w . . . pod adresem . . . . (Wobec nadejścia przesyłki w stanie naruszonym sporządzono dnia . . . . 192 r. . . protokół, który się dołącza).

Dnia . . . . 192 . . r.

(Pieczęć U. C.).

Kierownik Urzędu Celnego:

Strona 4.

(wypełnia Urząd Celny pierwotnej odprawy celnej).

Urząd Celny

w . . . .

wystawił dnia . . . . 192 . . r. na zwrot cła w kwocie zł . . . . . od wymienionej w niniejszem zaświadczeniu przesyłki następując . . kwit . . . wywozow . . .

za Nr. . . . na zł . . .
za Nr. . . . na zł . . .
za Nr. . . . na zł . . .
za Nr. . . . na zł . . .

Kierownik Urzędu Celnego:

Wyżej wymienion . . kwit wywozow . . na ogólną sumę zł . . . . z polecenia związku eksportowego otrzymałem dnia . . . 192 . . r.

Podpis:

20.

OKÓLNIK Nr. DC/11818/II 25

w sprawie rewizji celnej towarów na wagonach.

Do Wszystkich Kolejowych Urzędów Celnych.

Odnośnie do postanowień § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. Ust. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.), upoważnia się kolejowe urzędy celne do odprawy na wagonach towarów podanych w załączonym do niniejszego okólnika wykazie.

Okólnik Nr. 11 DC/6053/III.25, (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 23, pz. 392 i Nr. 27, poz. 510 z 1921 r.) uchyla się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Warszawa, dnia 11 grudnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

Załącznik do l. DC 11818/II—25.

WYKAZ.

Pozycja	Punkt
2	
3	
4	1
5	
6	
7	5
8	—
10	3
11	1—2
12	1
17	1
18	1
19	
32	—
36	—
37	1-b, 1-c, 4-b
39	1
41	3 – 5
42	—
47	1
51	1, 2—3
52	5, 8
68	1-d/e, 2, 4-b, 5-b
59	
60	1-a
61	1-a
62	2, 4, 5. 6
64	5
65	3—6
66	
70	2
71	5
72	
73	1—3
74	
75	1
77	1-a, b, 8-a, b, c
80	2
81	—
83	3
84	—
85	tylko nafta i benzyna
86	—
90	—
91	2
92	2
93	2
94	2
96	2
101	
103	2—5
104	
105	2, 6-a, 7, 13
106	1
107	1
108	1—5
109	
112	6—11
117	2. 3, 7-a
120	2
122	3
124	2—3
125	1—2
126	2
127	—
131	
132	—
139	1
149	
141	1
142	1
143	1-b, 2-a, 3-a, b, c; 4-a, b, c; 5-a, c—I, II, III
144	2, 3, 4, 5
146	1—3
147	1, 3—6 i uwaga I
150	1—5
151	
152	1—2, 7
153	9
164	1—5
167	
176	2 i 4
177	1-a, 2, 3, 4, 5-a, 17
217	1, 3, 4

21.

OKÓLNIK Nr. DC. 12808/II/25

w sprawie wprowadzenia nowego wzoru formularza deklaracji celnej przywozowej.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Z dniem 2 stycznia 1926 r. wprowadza się na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej nowy formularz deklaracji celnej przywozowej, wydany nakładem Ministerstwa Skarbu. Formularze te są oznaczone serjami i numerami. Formularze przeznaczone dla urzędów znajdujących się na obszarze W. M. Gdańska, mają tekst polsko - niemiecki.

Zgłaszanie towarów w przywozie na piśmie winno być uskuteczniane od dnia 2 stycznia 1926 roku wyłącznie na wymienionych na wstępie formularzach. Przyjmowanie zgłoszeń od tego terminu na jakichkolwiek formularzach jest wzbronione.

Ustala się przytem następujący sposób postępowania:

1) Każdy urząd celny winien prowadzić ścisłą ewidencję otrzymanych formularzy, jak również i sprzedawanych.

W tym celu należy zapisywać serje i numery otrzymanych formularzy, jak również serje i numery sprzedanych formularzy z oznaczeniem nazwiska osoby, która dane formularze kupiła.

Sprzedaż formularzy należy uskuteczniać według kolejności otrzymywanych transportów.

2) o ile przesyłkę formularzy dla urzędów celnych wykonywa Dyrekcja Ceł, winna prowadzić szczegółową ewidencję według serji i numerów formularzy przesyłanych urzędom celnym.

3) Urząd celny, po przyjęciu od stron deklaracji, winien niezwłocznie zapisać je do rejestru deklaracyjnego (wzór Min. Sk. Nr. 1518), w kolejności ich wniesienia, uwidoczniając w rubryce 1 tego rejestru kolejny numer deklaracji, w rubryce 2 — pozycję rejestru przywozu, w rubryce 3 — nazwę firmy zgłaszającej towar do odprawy, względnie, o ile zgłoszenie nie jest uskutecznione w imieniu firmy, nazwisko osoby zgła-

szającej, w rubryce zaś 4 — serję i numer odnośnego formularza deklaracyjnego.

Na wniosek strony urząd celny winien zakomunikować jej numer, pod którym złożona przez stronę deklaracja została zapisana w rejestrze deklaracyjnym.

Po wpisaniu deklaracji do rejestru deklaracyjnego urząd celny winien uwidocznić numer deklaracji w rubryce 6 rejestru przywozu przy odnośnej pozycji.

Gdyby dana deklaracja celna nie wyczerpywała całej pozycji rejestru przywozu, należy przy numerze deklaracji we wspomnianej rubryce 6 rejestru przywozu uwidocznić, które collis zostały zgłoszone.

4) Rejestry deklaracyjne prowadzi się w ciągu roku kalendarzowego i pozostają one stale w urzędzie celnym.

Wzór rejestru deklaracyjnego dołącza się.

5) Przyjęte od strony deklaracje celne winny pozostawać pod ścisłą kontrolą Oddziału rejestracyjnego urzędu celnego. Oddział rejestracyjny winien prowadzić księgę podręczną, z której możnaby w każdej chwili ustalić, gdzie dana deklaracja się znajduje. Aby uprościć tego rodzaju manipulację, zaleca się wpisanie do takiej księgi tylko kolejnych numerów deklaracji, a przy numerach — krótkie adnotacje ołówkiem chemicznym, gdzie w danym momencie znajduje się deklaracja celna.

6) Deklaracje celne przydzielane urzędnikom celnym do urzędowania, np. do rewizji celnej, winny być wręczone im za pokwitowaniem w osobnych książkach podręcznych. W książkach takich należy odnotować tylko numery deklaracji celnych i datę wręczenia. Również zwrot deklaracji celnych przez urzędników winien być dokonany za pokwitowaniem Oddziału rejestracyjnego w ich własnych książeczkach zdawczych.

Urzędnik przyjmujący deklarację celem dalszego urzędowania winien każdorazowo zbadać, czy wszystkie wyszczególnione na stronie pierwszej deklaracji dokumenty znajdują się przy deklaracji.

7) O ile deklaracje celne wypadnie przesłać urzędnikom poza biuro, np. do magazynów i t. p., przesłanie takie winno być uskutecznione za pośrednictwem służby celnej.

Oddawanie deklaracji celnych celem przeniesienia stronom jest surowo wzbronione.

8) Pozatem odnośnie do przyjmowania deklaracji celnych i dalszego postępowania należy stosować przepisy zawarte w Tymczasowej instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych w przedmiocie ostatecznej odprawy celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 13, poz. 370 z 1923 r.).

Warszawa, dnia 16 grudnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

Wzór rejestru deklaracyjnego do L: DC/12808/II/25.

Numer kolejny deklaracji	Rejestr przywozu	Nazwa firmy zgłaszającej towar do odprawy	Serja i numer formularzy deklaracji	UWAGI
1	2	3	4	5

22

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu i Przemysłu i Handlu

z dnia 5 grudnia 1925 r.,

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń, w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1925 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie odlewów żeliwnych, w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 listopada 1925 r.

W wykonaniu § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 13 października 1925, w sprawie zwrotu ceł przy wywozie odlewów żeliwnych w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 listopada 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 845) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń przy wywozie odlewów żeliwnych, zostaje upoważniony Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Minister Skarbu:

(—) *J. Zdziechowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *S. Osiecki.*

(„Monitor Polski" Nr. 292 z dnia 17 grudnia 1925 r., poz. 1255).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

23.

ROZPORZĄDZENIE L. D.K. 5.060/25. W.A.K.

w sprawie nowego wzoru księgi otrzymanych asygnacyj.

Do Centralnej Kasy Państwowej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli wprowadziło nowy wzór księgi otrzymanych asygnacyj, przeznaczony wyłącznie dla Centralnej Kasy Państwowej, z następującym układem kolumn:

strona tytułowa:

„Wzór Nr. 31a do § 169 Instr. dla Kas Skarb. i § 18 Instr. dla Centr. Kasy Państwowej.

CENTRALNA KASA PAŃSTWOWA

Księga

otrzymanych asygnacyj od władz resortu Ministerstwa . . . .

w roku 19 . . . ."

strona druga z kolumnami p. t.

„1. Nr. kolejny;
2. Data otrzymania asygnacji;
3. Data i Nr. asygnacji;
4. Suma;
5. Pokwitowanie księgowego (kontrolera) z odbioru asygnacji;
6. Nazwa Kasy, do której odesłano asygnację z upoważnieniem;
7. Data opłacenia asygnacji, lub zwrotu nieopłaconej asygnacji, względnie odesłania jej do innej Kasy;
8. Tom i foljo księgi kredytów C. K. P.".

Księgę otrzymanych asygnacyj według wyżej wymienionego wzoru należy wprowadzić z dniem 1 stycznia 1926 roku.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Czauderna.*

Dyrektor Departamentu Kasowego.

24.

OKÓLNIK L. DK. 3245/25. W. A. K.

w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów rachunkowo-kasowych tudzież Instrukcji dla Kas Skarbowych.

Do wszystkich Władz Centralnych, wszystkich Izb i Kas Skarbowych, oraz Centralnej Kasy Państwowej.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia postanowienia §§ 53 i 54 Przepisów rachunkowo - kasowych tudzież postanowienia §§ 62 — 64 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45, „Monitor Polski" Nr. 285 z r. 1921), nadając tym paragrafom następujące brzmienie:

§ 53 Przepisów rachunkowo - kasowych.

„Zaliczki na rachunek otwartych kredytów mogą być asygnowane:

1) urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom, udającym się w podróż służbową, na koszta podróży i diety, oraz na koszta przeniesień służbowych;

2) kierownikom władz i urzędów, względnie upoważnionym do tego funkcjonarjuszom;

a) na koszta podróży służbowych urzędników

i niższych funkcjonarjuszów dla tych władz i urzędów z których zakresu działania wynika możliwość nagłych wyjazdów służbowych;

b) na wydatki kancelaryjne i gospodarcze;

c) na wydatki specjalne, wynikające z zakresu działania danego urzędu, lub danej władzy;

d) na wydatki inwestycyjne, dokonywane we własnym zakresie działania sposobem gospodarczym;

3) dostawcom, przedsiębiorcom i wykonawcom robót państwowych na poczet umówionej sumy zgodnie z warunkami odnośnej umowy (kontraktu).

Przed rozpoczęciem okresu budżetowego Władze Centralne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznaczają dla podległych władz (urzędów) według instancyj maksymalną wysokość zaliczek na poszczególne rodzaje wydatków, wymienione w p. 2 (a, b, c, d). O wysokości tych norm zawiadamiają władze centralne Najwyższą Izbę Kontroli, a Ministerstwo Skarbu podległe organa skarbowe w formie osobnego wykazu.

Wysokość zaliczek, wymienionych w p.p. 1 i 3 normują odrębne przepisy.

Zaliczki mogą być udzielane tylko na rachunek otwartego kredytu bieżącego okresu budżetowego.

Na wydatki, wymienione w p. 2 (a, b, c i d), mogą być zaliczki udzielone tylko w tych wypadkach, gdy wydatki te nie mogą być uskutecznione z Kas Skarbowych na podstawie asygnacyj, wystawionych bezpośrednio na imię wierzycieli Skarbu Państwa (§ 2, ust. 3), lecz wymagają natychmiastowego i bezpośredniego pokrycia przez pobierającego zaliczkę.

Zaliczki nie mogą być asygnowane z paragrafów (pozycyj) budżetowych nieobjętych zatwierdzonym przez Ministerstwo Skarbu wykazem, z wyjątkiem zaliczek, wymienionych w p.p. 1 i 3.

W okresie ulgowym nie mogą być asygnowane żadne zaliczki z kredytów ubiegłego okresu budżetowego.

Asygnacje na zaliczki (p.p. 1, 2 i 3) jakoteż grzbiety i talony tych asygnacyj winny posiadać w nagłówku wyraźny napis lub odcisk stempla „Zaliczka", dokonany czerwonym atramentem, lub tuszem

§ 54 Przepisów rachunkowo - kasowych:

„Całkowite wyliczanie się z zaliczek winno być dokonywane zasadniczo za każdy miesiąc kalendarzowy nie później, jak ostatniego dnia każdego miesiąca, przyczem pozostałości niewydanych z końcem miesiąca zaliczek winny być wpłacane do Kas Skarbowych na wznowienie kredytu.

Powyższe postanowienie nie dotyczy zaliczek, wymienionych w p. 1 § 53, co do których obowiązują osobne przepisy, tudzież zaliczek, wymienionych w p. 3 tegoż paragrafu, które stanowią część umówionej należności; udzielanie dalszych tego rodzaju zaliczek (p.3) jest zawisłe od stwierdzenia postępu w wykonaniu umów i robót.

Asygnowanie w ciągu miesiąca nowych zaliczek do rąk osób, którym były już wyasygnowane zaliczki, może nastąpić dopiero po złożeniu przez te osoby dowodów, usprawiedliwiających w całości lub w przeważającej części poprzednio pobrane zaliczki. Jeżeli zaś z poprzedniej zaliczki pozostała niewydana kwota, to nowa zaliczka łącznie z tą kwotą nie może przekraczać ustanowionej normy.

Asygnowanie w następnym miesiącu nowych zaliczek może nastąpić dopiero po złożeniu dowodów, usprawiedliwiających w całości wydanie poprzedniej zaliczki.

Z pozostałości zaliczek, niewydanych do końca ścisłego okresu budżetowego (bez okresu ulgowego), mogą być zatrzymane na okres ulgowy tylko sumy niezbędne na bezpośrednie pokrycie należności, których tytuł i termin płatności powstały przed rozpoczęciem okresu ulgowego.

Pozostałości zaliczek, niewydane do końca okresu budżetowego, względnie ulgowego, winny być zwrócone do Kas Skarbowych nie później jak ostatniego dnia tegoż okresu budżetowego, względnie ulgowego".

W związku z powyższemi zmianami uzupełnia się postanowienia § 78 Przepisów rachunkowo - kasowych, zmienione częściowo rozporządzeniami z dn. 11.I.1925 r. L. DK. 6219/24/WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Sk. Nr. 4, poz. 69) i z dnia 8.IV.1925 r. L. DK. 1358/25/WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Sk. Nr. 12, poz. 369), w sposób następujący:

„W wyciągach z ksiąg rozchodowych wzór Nr. 19, poza ogólnemi obrotami winny być wykazywane według paragrafów budżetu wszystkie wymienione w p.p. 1, 2 i 3 § 53 zaliczkowe asygnacje z miesiąca sprawozdawczego wraz z odnośnemi sumami i zaświadczane co do zgodności przez Kasy Skarbowe na podstawie adnotacyj w księdze kredytów (§ 64 Instrukcji dla Kas Skarbowych)".

§ 62 Instrukcji dla Kas Skarbowych:

„Zaliczki na rachunek otwartych kredytów mogą być asygnowane:

1) urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom, udającym się w podróż służbową, na koszta i diety, oraz na koszta przeniesień służbowych;

2) kierownikom władz i urzędów, względnie upoważnionym do tego funkcjonarjuszom:

a) na koszta podróży służbowych urzędników i niższych funkcjonarjuszów dla tych władz i urzędów, z których zakresu działania wynika możliwość nagłych wyjazdów służbowych;

b) na wydatki kancelaryjne i gospodarcze;

c) na wydatki specjalne, wynikające z zakresu działania danego urzędu, lub danej władzy;

d) na wydatki inwestycyjne, dokonywane we własnym zakresie działania sposobem gospodarczym;

3) dostawcom, przedsiębiorcom i wykonawcom robót państwowych na poczet umówionej sumy zgodnie z warunkami odnośnej umowy (kontraktu).

§ 63 Instrukcji dla Kas Skarbowych:

„Wysokość zaliczek na poszczególne rodzaje wydatków (p. 2 pod a, b, c, d) oznaczają władze

centralne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla podległych władz (urzędów) według instancyj. O wysokości oznaczonych w ten sposób norm otrzymują Kasy Skarbowe zawiadomienie od władzy przełożonej za pomocą wykazu.

Wysokość zaliczek na koszta podróży i przeniesień służbowych (p. 1 § 62), tudzież zaliczek dla dostawców, przedsiębiorców i wykonawców robót państwowych (p. 3 § 62) oznacza każdorazowo władza asygnująca".

§ 64 Instrukcji dla Kas Skarbowych:

„Kasa winna czuwać, aby zaliczki asygnowane przez władze, nie przekraczały ustanowionych norm i aby dotyczyły wydatków, przewidzianych w p.p. 1 i 3 § 62, względnie objętych zatwierdzonym przez Ministerstwo Skarbu wykazem (§ 63).

W tym celu w księdze kredytów na właściwym rachunku Kasa notuje: w nagłówku wysokość maksymalnej normy, w uwagach zaś umieszcza znak „zal" przy każdej wypłaconej zaliczce.

Warszawa, dnia 9 grudnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 31190. 2. I. 1926 r. 6.000.